

selle sisse, sealt lendas mulle middagi waasta filmi, mis mind hirmus kodistas; siis top-
pis ta jälle middagi selle keppi otsa, sealt
nagu müristas walguga rahet mulle ninasse
ja kui ma üsna ligi olin ja tahtsin mehe
modi ta rindu kinni hakkata, siis tõmbas ta
halja külle kondi puusast wälja, kellega ta
mulle nõnda mööda suid ja filmi wirutas, et
ma pea-aegu surmud oleks sina maha jäänud".
„Waata nüüd," ütles rebane, „midsuggune
hooplik Hans ja olled! ja wiiskad oma kirwe
nii kaugele, et sa sedda isegi enam kätte
ei sa."

Sureja naeratab.

Üks waga wanna mees oli suremas ja
tema lapsed ja laste lapsed seiswad tema surma
woodi juures. Tema filmad oliwad kinni
ja näitas magawad, aga naeratas kolm korda.
Kui ta omad filmad jälle lahti tegi, küüsis
üks tema poegadest, miks pärast ta kolm korda
naeratanud?

See waga halpea ütles: „Esimesel kor-
ral läksiwad kõik minu elu rõõmud mo eest
mööda — ja ma pidin naeratama, et in-
mesed niisugusid tühje asju, mis nagu wee-
pullid, suits ja aaur on, kalliks pidawad.

Teisel korral tuliwad kõik need hädad
ja waewad, mis ma oma elu aeal näinud,
mo meele, ja ma rõõmuistasin ennast, et
n'ad nüüd minule oma okkastega kadund
on ja ei woi mulle ühtegi enam waewa
teha, ja et aeg käes on, mil ma igawese
rahu sisse lähen.

Kolmandal korral mõtlesin ma surma
peale, ja pani mind naeratama, et inime-
sed selle Jummalaga inglil pärast, kes neid
kõigest hädast peastab ja igawese rõõmu ma-
jadesse wiib, nii waga wõiwad karta ja
hirmu tunda.

Hõbbe Tasku uur.

Peter üks waene noormees, jäi ühekorra ühte
westkisse bömajale, ja tema magas rahuliste pingi